

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 19T/164/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6924010947
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2025:6924010947.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou na hlavnom pojednávaní dňa 05. 06. 2025 v Revúcej, takto

rozhodol:

Obžalovaná

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX
A., E. C., bez zamestnania,

u z n á v a s a z a v i n n ú,

že

v období od 06. septembra 2022 do 11. apríla 2024, okrem mesiacov február a marec 2023, máj a jún 2023, v C., v okrese F. a inde, neplnila vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi G. F., nar. XX. XXXXXX XXXX, vtedy umiestnenému v Reedukačnom centre, so sídlom na ulici H. I. XXX, J. C., a to aj napriek tomu, že jej táto povinnosť vyplývala z ustanovenia § 62 ods. 1 a nasledujúcich ustanovení Zákona o rodine a bola jej určená aj rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 15P/92/2022 zo dňa 27. júla 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31. augusta 2022, na základe ktorého bola povinná prispievať na jeho výživu sumou tzv. minimálneho výživného (v období od 06. septembra 2022 do 30. júna 2023 vo výške 32,11 eur mesačne, v období od 01. júla 2023 do 11. apríla 2024 vo výške 36,83 eur mesačne), a to vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet Reedukačného centra v Tornali, pričom svoju vyživovaciu povinnosť si úmyselne a pravidelne a v plnej výške neplnila, hoci v uvedenom období buď nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie alebo bola vo výkone trestu odňatia slobody, kde si nenahlásila vyživovaciu povinnosť na syna G., časť dlžného výživného v celkovej výške 330,- eur dodatočne v mesiaci september 2024 a január 2025 uhradila, a týmto konaním jej vznikol dlh na výživnom vo výške 72,95 eur, hoci bola trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 4T/7/2022 zo dňa 07.02.2022, právoplatným dňa 08.03.2022, odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, z ktorého výkonu bola prepustená dňa 20.10.2022,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustená,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o j e j s ú d u k l a d á

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2,3 Trestného zákona, pri zistení jednej pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a pri nezistení žiadnej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona a podľa § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 150 (stopäťdesiat) hodín, ktorý je povinná vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na obvinenú A. B. obžalobu pre skutok, ktorým mala naplniť pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Po splnení zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 252 Trestného poriadku súd rozhodol o vykonaní hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej A. B., ktorej bola obžaloba riadne doručená a obžalovaná bola na hlavné pojednávanie riadne a včas súdom predvolaná. Obžalovaná mala možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby pred orgánom činným v trestnom konaní, zároveň boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní vrátane upozornenia a možnosti obžalovanej preštudovať vyšetrovací spis, ako aj robiť návrhy na doplnenie vyšetrovania. Obžalovaná bola súdom výslovne upozornená na možnosť vykonania hlavného pojednávania v jej neprítomnosti, nakoľko je stíhaná na slobode za trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje desať rokov. Svoju neprítomnosť na hlavnom pojednávaní obžalovaná riadne ospravedlnila a vyslovene súhlasila s vykonaním hlavného pojednávania v jej neprítomnosti.

Obžalovaná A. B. v prípravnom konaní priznala, že vedela o vyživovacej povinnosti voči svojmu synovi G. F., ktorý bol od roku 2022 do svojich 18 rokov, teda do 11.04.2024 umiestnený v Reedukačnom centre v C. a mrzí ju, že výživné na syna neplatila. Poberala však iba 60,- eur mesačne zo sociálky, ktoré potrebovala na živobytie a starostlivosť o svoje 4 školopovinné deti, ktoré vychováva spolu s mužom. Ostatné deti sú už dospelé, akurát syn K. bol zverený do starostlivosti H. L. z C.. Mužovi mesačne z účtu sťahujú 186,- eur na výživné. Muž je invalidný dôchodca a poberá mesačne cca 430,- eur, zvyšné peniaze idú na živobytie, energie, na jedlo, na deti a ich ošatenie, doktorov, lieky, na cigarety a podobne. Alkohol nepije, ani nikdy nepila, alkohol preto nekupuje, iba fajčí, a to 2 cigarety denne. Ani v jednom mesiaci jej nezvýšili žiadne peniaze. Počas výkonu trestu v ÚVTOS Sučany zabudla nahlásiť svoju vyživovaciu povinnosť voči synovi G. F. a v dobe od 06.09.2022 do 11.04.2024 nepracovala a doteraz nebola ani nikde zamestnaná na pracovnú zmluvu ani nevlastní žiadny majetok. V lete 2024 uhradila výživné na syna G. na dvakrát po 150,- eur, spolu uhradila 300,- eur na pošte v A.. Lutovala, že výživné na syna neplatila tak, ako mala.

Svedkyňa B. M., poverená pracovníčka Reedukačného centra Tornaľa, ktorej výpoveď na hlavnom pojednávaní bola tiež pre jej neprítomnosť so súhlasom prokurátora prečítaná, v prípravnom konaní vypovedala, že v dobe od 06.09.2022 do 11.04.2024 bol na základe rozsudku Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 15P/92/2022-45 zo dňa 27.07.2022, právoplatného dňa 31.08.2022, v ich reedukačnom centre umiestnený maloletý G. F., nar. XX.XX.XXXX, pričom obžalovaná ako jeho matka bola zaviazaná prispievať na jeho výživu sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa, vždy do 25. dňa v mesiaci na účet reedukačného centra, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Obžalovaná svoju povinnosť plnila iba čiastočne, pričom v mesiacoch február, marec, máj a jún 2023 zaplatila výživné v plnej výške po 32,11 eur, v júli a septembri 2023 zaplatila namiesto sumy 36,83 eur, iba sumu 32,11 eur a v januári 2024 vyplatila tiež nižšiu sumu vo výške 33,11 eur. V septembri 2024 uhradila časť dlžného výživného v sume 150,- eur a jej dlh na výživnom tak predstavuje sumu 284,86 eur. O maloletého G. F. bolo v čase jeho umiestnenia v ich zariadení riadne postarané, riadne chodil do školy, nič mu nechýbalo a núdzou netrpel.

Rodným listom maloletého G. F., nar. XX.XX.XXXX v C. mal súd preukázaný jeho vek a príbuzenský vzťah s obžalovanou A. B..

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 15P/92/2022-45 zo dňa 27.07.2022, právoplatným dňa 31.08.2022, mal súd ďalej preukázané, že v dôsledku zmeny miesta výkonu ústavnej starostlivosti maloletého G. F., nar. XX.XX.XXXX v Reedukačnom centre v C., bola jeho matke A. B. uložená povinnosť prispievať na výživu svojho syna sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 25.-teho dňa v mesiaci na účet Reedukačného centra v Tornali, čím došlo k zmene I. výroku rozsudku Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 11P/131/2019-34 zo dňa 28.10.2019.

Potvrdením odborného učilišťa pri Reedukačnom centre Tornaľa bolo preukázané, že G. F., nar. XX.XX.XXXX bol v období od 06.09.2022 do 11.04.2024 žiakom dennej formy štádia na tomto odbornom učilišti. V školskom roku 2022/2023 navštevoval prvý ročník prípravného učebného odboru Poľnohospodárska výroba, v školskom roku 2023/2024 navštevoval prvý ročník trojročného učebného odboru Strojárska výroba, štúdium však neukončil v dôsledku skončenia ústavnej starostlivosti dovŕšením plnoletosti.

Správami Sociálnej poisťovne, pobočka Trebišov a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov mal súd ďalej preukázané, že obžalovaná A. B. v období od 06.09.2022 do podania správy, t.j. do 11.07.2024 nebola vedená v evidencii Sociálnej poisťovne ako zamestnanec, ani samostatne zárobkovo činná osoba, poberateľka príspevku v nezamestnanosti a ani ako poberateľka dávky nemocenského a dôchodkového poistenia. V dobe od 28.06.2010 do 31.07.2023 bola v Sociálnej poisťovni vedená ako fyzická osoba, ktorá sa osobne a celodenne stará o dieťa do 6 rokov veku alebo o dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom do 7 rokov veku. V rozhodnom období nebola vedená ani v evidencii uchádzačov o zamestnanie, posledná jej evidencia bola v dobe od 03.09.2021 do 27.06.2022, kedy bola z evidencie vyradená pre nespoluprácu. V dobe od 01.11.2022 do 31.5.2024 poberala dávku v hmotnej núdzi, v dobe od 01.10.2022 do 31.01.2023 zároveň poberala prídavok na 2 nezaopatrené deti a od 001.02.2023 poberala prídavok na 1 nezaopatrené dieťa vo výške 60,- eur, na ďalšie 4 nezaopatrené deti poberal prídavok jej druh H. F. vo výške 240,- eur.

Uznesením E. N. C., odboru kriminálnej polície, oddelenie vyšetrovania, ČVS: ORP-4/1-VYS-TV-2024 zo dňa 19.03.2024, právoplatným dňa 28.03.2024, bolo podľa § 215 ods. 1 písm. h/, ods. 4 Trestného poriadku s poukazom na § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trestné stíhanie obžalovanej A. B. a K. F. zastavené, nakoľko si svoju vyživovaciu povinnosť dodatočne splnili skôr než sa súd odobral na záverečnú poradu a ich konanie nemalo trvalo nepriaznivé následky, čím zanikla trestnosť činu.

Trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 4T/7/2022 zo dňa 07.02.2022, právoplatným dňa 08.03.2022, bola obvinená A. B. odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, pre výkon ktorého bola zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Sučany ďalej okrem iného vyplýva, že obžalovaná A. B. bola vo výkone trestu odňatia slobody od 20.06.2022 do 20.10.2022. Od 20.06.2022 do 12.07.2022 sa nachádzala v ÚVV a ÚVTOS v Banskej Bystrici a od 12.07.2022 do 20.10.2022 sa nachádzala v ÚVTOS pre mladistvých v Sučanoch. Pri nástupe do výkonu trestu nahlásila vyživovaciu povinnosť na deti: J., O., H., H., O., H., H., N. a P.. Obžalovaná nebola počas výkonu trestu odňatia slobody zaradená do práce a nepoberala pracovnú odmenu, preto sa zrážky na výživné ani nerealizovali. Jej správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia personálu ústavu sa snažila plniť. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa mala osvojený. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny sa snažila dodržiavať, avšak musela byť usmerňovaná a kontrolovaná. Interpersonálne konflikty neboli u nej zaznamenané. V skupine odsúdených bola nekonfliktná. Jej postoj k trestnej činnosti bol verbálne kritický. Sociálny kontakt s rodinným prostredím udržiavala s druhom a deťmi len prostredníctvom korešpondencie. Neuplatňovala si ani právo na telefonovanie. Počas pobytu vo výkone trestu odňatia slobody nebola disciplinárne odmenená ani disciplinárne potrestaná.

Kartou úhrad a správami Reedukačného centra Tornaľa mal súd ďalej preukázané, že celkový dlh obžalovanej na výživnom na syna G. F., nar. XX.XX.XXXX ku dňu 04.06.2025 predstavuje čiastku 72,86 eur, nakoľko obžalovaná v januári 2023 uhradila výživné vo výške 32,- eur, v septembri 2024 uhradila časť dlžného výživného vo výške 100,- eur a v mesiaci január 2025 uhradila časť dlžného výživného v celkovej sume 80,- eur, a to dvomi úhradami po 40,- eur.

Na základe vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu v rozsahu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj v ich vzájomných súvislostiach, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku sa stal, je trestným činom a spáchala ho obžalovaná.

Existencia vyživovacej povinnosti obžalovanej ako matky voči jej synovi G. F., nar. XX.XX.XXXX bola daná zákonom, ktorá trvá do času, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Príbuzenský vzťah medzi obžalovanou a G. F. mal súd preukázaný jeho rodným listom. Výška výživného bola obžalovanej naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 15P/92/2022-45 zo dňa 27.07.2022, právoplatným dňa 31.08.2022, sumou minimálneho výživného, t.j. vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, ktorú sumu bola obžalovaná povinná počnúc právoplatnosťou rozsudku poukazovať na účet Reedukačného centra v Tornali, v ústavnej starostlivosti ktorého zariadenia bol maloletý G. F. umiestnený až do svojej plnoletosti, t.j. do 11.04.2024.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že trestný súd pri rozhodovaní o vine obžalovaného nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť v civilnom konaní, vrátane rozsahu výživného (R 11/1984). Súd v trestnom konaní posudzuje rozsah vyživovacej povinnosti samostatne, a preto môže vychádzať aj z iného rozsahu vyživovacej povinnosti ako civilný súd.

V nadväznosti na civilným súdom určenú vyživovaciu povinnosť obžalovanej, súd s ohľadom na zistené majetkové a osobné pomery obžalovanej a existenciu jej ďalších vyživovacích povinností k 5 maloletým deťom dospel k záveru, že od rozhodnutia civilného súdu nedošlo na strane obžalovanej k takej zmene rozhodujúcich okolností, ktoré by viedli tento súd k posúdeniu inej výšky vyživovacej povinnosti obžalovanej. Z uvedeného dôvodu súd v danom prípade vychádzal z rozsahu vyživovacej povinnosti určenej civilným súdom, a to zo sumy minimálneho zákonného výživného rovnajúcej sa sume 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Suma minimálneho výživného od 06.09.2022 do 30. júna 2023 predstavovala čiastku 32,11 eur mesačne a od 01.07.2023 do 11.04.2024 čiastku 36,83 eur mesačne.

Neplnením vyživovacej povinnosti je pritom potrebné rozumieť stav, kedy oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Obhajoba obžalovanej, že si vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi riadne neplnila len z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie a starostlivosti o ďalšie maloleté deti ju nijakým spôsobom nezbaňuje trestnoprávnej zodpovednosti, a už vôbec ju neospravedlňuje, s ohľadom na jeho minimálnu výšku, ktoré plnenie je povinný pre svoje dieťa poskytovať každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti, či majetkové pomery. Listinnými dôkazmi, ako aj výpoveďou svedkyne B. M. bolo preukázané, že obžalovaná dlžné výživné sčasti v celkovej sume 212,- eur dodatočne na účet Reedukačného centra v Tornali v priebehu trestného konania dobrovoľne uhradila, avšak zvyšok dlžného výživného v sume 72,95 eur, aj napriek opakovaným upozorneniam súdu o možnosti privodiť si zánik trestnosti činu, pre ktorý je stíhaná, ku dňu rozhodnutia súdu už neuhradila. Vykonaným dokazovaním, či už výpoveďou obžalovanej, ako aj listinnými dôkazmi bolo ďalej preukázané i to, že hoci obžalovaná sa v dobe od 06.09.2022 do 20.10.2022 nachádzala vo výkone trestu odňatia slobody, svoju povinnosť nahlásiť vyživovaciu povinnosť aj voči svojmu maloletému synovi G. F. si vôbec nesplnila a zvyšné obdobie neplatenia výživného od 20.10.2022 do 11.04.2024 a ani dosiaľ nikde nepracovala a nebola ani evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie. Rovnako tak bolo preukázané i to, že v rozhodnom období jej príjem tvorili prídavky na ďalšie maloleté deti a od 01.11.2022 aj pomoc v hmotnej núdzi, z ktorého príjmu si svoju vyživovaciu povinnosť k synovi G. F. plniť mohla, keďže príjem do domácnosti mal aj je druh a otec maloletého dieťaťa, H. F.. V neposlednom rade faktickú starostlivosť o svojho syna G. F. od jeho útleho veku, kedy bol umiestnený v ústavnom zariadení, obžalovaná ako matka nezabezpečovala a ani v priebehu rokov sa sama nesnažila svoju situáciu zlepšiť.

Obžalovaná tým, že najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 4T/7/2022 zo dňa 07.02.2022, právoplatného dňa 08.03.2022, odsúdená k trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace a z výkonu trestu odňatia slobody dňa 20.10.2022 prepustená, naplnila všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Obžalovaná ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt protiprávnym konaním spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušila záujem chránený týmto zákonom na riadnom, včasnom a úplnom plnení vyživovacej povinnosti zo strany povinnej osoby, lebo vedela, že svojím konaním môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom na riadnej výžive svojho syna, a pre prípad, že ho spôsobí, bola s tým uzročená. Obžalovaná konala minimálne v nepriamom úmysle (§ 15 písm. b) Trestného zákona), lebo si svoju zákonnú povinnosť vyživovať svojho syna riadne a pravidelne neplnila, hoci vedela, že je v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu povinná výživné platiť aj to len v minimálnej zákonnej výške a vedela i to, že jej táto povinnosť vyplývala aj zo Zákona o rodine, ale úmyselne túto povinnosť zanedbávala. Vinu obžalovanej preukazuje rad dôkazov, počnúc výpoveď samotnej obžalovanej, ako aj výpoveď poverenej zástupkyne poškodeného Reedukačného centra v Tornali, svedkyne B. M., ktoré vo významnej miere dopĺňajú aj dôkazy plynúce z iných v kontexte vykonaných dôkazných prostriedkov na hlavnom pojednávaní.

Podľa správy o povesti z miesta trvalého bydliska obžalovaná je slobodná, žije v spoločnej domácnosti s druhom H. F. v svojpomocne postavenom obydlí v rómskej osade. Spolu majú 13 detí. Viacpočetná rodina okrem syna O., ktorý už má družku a s nimi nežije, žije v jednej izbe. Z dôvodu nezvládnutia výchovy a starostlivosti im boli deti odňaté a umiestnené v CDR v A.. Syn H. sa toho času pohybuje po meste pod vplyvom psychotropných látok. Deti, ktoré sa najneskôr dostali z CDR do domáceho prostredia (O., H. a P.) si nedokončili štúdium, sú často vídaní v Sečovciach pri Tescu Sečovce, potravinách Fresh a pod. Dňa 20.10.2022 sa obžalovaná vrátila z výkonu trestu, nie je nikde zamestnaná, je evidovaná na úrade práce. Spoločným príjmom do domácnosti je dávka v hmotnej núdzi, rodinné prídavky a invalidný dôchodok druhu H. F. vo výške 400,- eur. Rodina žije skromným životom, v malom priestore. Matka perie v rukách, zarobiť na živobytie otec rodiny odchádzal do Českej republiky, vtedy celá starostlivosť o deti zostávala na matke a často túto situáciu nezvládala. Správanie obžalovanej nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku a mesto neeviduje na jej osobu zo strany občanov ani žiadne podnety.

V registri trestov má obžalovaná 6 záznamov, v piatich prípadoch bola stíhaná za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Trestného zákona, prevažne na kvalifikovaných skutkových podstatách, a vo všetkých piatich prípadoch sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená. Trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 4T/7/2022 zo dňa 07.02.2022, právoplatným dňa 08.03.2022, bola odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, pre výkon ktorého bola zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. V registri priestupkov má 10 záznamov za rôzne priestupky, prevažne však za priestupky proti majetku, pričom v priebehu 05/2025 sa dopustila ďalších dvoch drobných krádeží, a to krádeže dreva a krádež tovaru v Tescu v A., za čo jej bola v obidvoch prípadoch uložená bloková pokuta vo výške po 30,- eur.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vyhodnotil povahu spáchaného trestného činu, jeho závažnosť a spôsob spáchania vrátane následku, zavinenia, príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, ako aj osobu páchatelky a možnosť jej prevýchovy. Súd u obžalovanej vzhladol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to že sa k spáchaniu trestného činu priznala, zároveň nebola zistená žiadna príťažujúca okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 Trestného zákona. Pri prevahe poľahčujúcich okolností súd preto v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona vychádzal zo zníženej hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby (vo výmere 1 až 5 rokov) vo výmere 12 mesiacov až 44 mesiacov. Postupujúc ďalej podľa základných zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona, zohľadňujúc pritom funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu, ako aj povahu prejednávaného trestného činu a význam dotknutého záujmu chráneného Trestným zákonom, a to nárok osoby oprávnenej na výživu, ktorý nárok vypláva priamo zo Zákona o rodine, súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej, ktorá z väčšej časti svoj dlh na výživnom v priebehu trestného konania uhradila, je postačujúce aj s ohľadom na zabezpečenie čo

najmenšieho vplyvu na jej rodinu a ďalšie maloleté deti v jej osobnej starostlivosti, uložiť alternatívny druh trestu, a to trest povinnej práce, ktorý obžalovaná už v minulosti, v priebehu roku 2024, v mieste bydliska už vykonávala a riadne aj vykonala. S ohľadom na zhora uvedené skutočnosti súd obžalovanej v prejednávacom prípade uložil trest povinnej práce vymeraný v polovici trestnej sadzby, t.j. vo výmere 150 hodín, ktorý podľa názoru súdu dostatočne naplní zákonom sledovaný účel trestu z pohľadu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie a snád' bude viesť k tomu, aby obžalovaná v budúcnosti viedla riadny život a nedopúšťala sa ďalšieho protiprávneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota, pracovisko Revúca, do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.